

Spor Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin Genel Akademik Başarı Açısından İncelenmesi

Ceyhan Alemdağ¹, Serdar Alemdağ², Abdullah Bora Özkara³

Öz

Öğrenme stillerinden hangilerinin daha işe yarar olduğu ile ilgili araştırma sonuçları tutarlı değildir. Buna rağmen, öğrenme stillerinin genel olarak öğrenme ile ilişkili olduğu ve bazı öğrenme çıktılarındaki gelişime yardımcı olduğu bilinmektedir. Bu araştırmanın amacı, Kolb Öğrenme Stili Modeli'ne göre spor lisesi öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlemek ve genel akademik başarıları açısından incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu, Türkiye'de yedi farklı spor lisesinde öğrenim gören, 152'si kadın ve 328'i erkek 480 spor lisesi öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kolb Öğrenme Stili Envanteri-3 (KÖSE-3) kullanılmıştır. Veriler, χ^2 (Kay-Kare) testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma kapsamında spor lisesi öğrencilerinin %39.5'inin *değiştirme*, %21.5'inin *özümseme*, yine aynı oranda (%21.5) *ayrıştırma* ve %17.5'inin *yerleştirme* öğrenme stiline sahip oldukları belirlenmiştir. Genel akademik başarıları yüksek olan öğrencilerin öğrenme stilleri ise sırası ile, ayrıştırma, yerleştirme, özümseme ve değiştirme şeklindedir. Spor Lisesi öğrencilerinin çoğu *değiştirme* öğrenme stiline sahip olmasına rağmen, ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin genel akademik başarıları daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler

Spor
Sporcu öğrenci
Öğrenme stilleri
Lise
Öğrenme
Akademik başarı

Makale Hakkında

Gönderim Tarihi: 29.05.2017
Kabul Tarihi: 13.04.2018
Elektronik Yayın Tarihi: 02.06.2018

DOI: 10.15390/EB.2018.7327

Giriş

Son yıllarda öğrenci başarısının uluslararası düzeyde değerlendirildiği (Programme for International Student Assessment / PISA, The Trends in International Mathematics and Science Study / TIMSS, The Progress in International Reading Literacy Study / PIRLS vb.) platformlarda Türk öğrencilerin arzu edilen sonuçları alamamış olması, Türkiye'de eğitim-öğretim programlarının evrensel eğitim modelleri çerçevesinde güncellenmesini gerekli hale getirmiştir. İlköğretim ve ortaöğretim müfredat programlarını *yapılandırmacı yaklaşım* çerçevesinde yenileme ve geliştirme çalışmaları (Korkmaz, 2012; Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2005, 2006; Özdemir, 2009; Sönmez, 2010), bu konu ile ilgili alınan tedbirlerdendir. Bilginin transfer edildiği ve yeniden yapılandırıldığı bu yaklaşımda, öğretmenin değil öğrenmenin ön planda olduğuna vurgu yapılmaktadır (Abbott ve Terence, 1999; Aracı, 2007; Bıkmaz, 2017; Demirhan, İnce, Koca ve Kirazcı, 2010; Fidan ve Duman, 2014;

¹ Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Türkiye, calemdag@ktu.edu.tr

² Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Türkiye, calemdag@ktu.edu.tr

³ Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Türkiye, boraokara@ktu.edu.tr

Kabapınar, 2012; Kanlı, 2009; Koç, 2006; Kutluca, 2013; Ocak, 2012; Ünder, 2010). Eğitim-öğretim programlarının yapılandırmacı yaklaşım yönündeki dönüşümü ile birlikte öğrencilerin bireysel özelliklerine daha fazla odaklanılmış, öğrenci merkezli eğitim anlayışına önem verilmiştir. Katılımcı ve üretimi hedefleyen öğrenci merkezli yaklaşımı benimsemek, öğrencileri öğrenme deneyimleri için daha sorumlu, bireysel ve kolektif olma konusunda güçlendirir (Ciccomascolo ve Sullivan, 2013).

Yapılandırmacı yaklaşımın diğer alanlarda olduğu gibi beden eğitimi alanında da yansımaları görülmüştür (Rovegno, 1998; Rovegno ve Bandhauer, 1997); ancak yakın tarihe kadar Türkiye'deki yaklaşımın beden eğitimi dersi açısından geleneksel eğitim sistemine yakın olduğu, yenilenen beden eğitimi programlarının aksine öğretmen merkezli öğretim stiline (heteronomy) benimsendiği ve sunuş yolu yaklaşımını içerdiği belirtilmiştir (Açıkada, 1992; İnce ve Hünük, 2010; İnce ve Ok, 2005). Yapılandırmacı yaklaşımın uygulamaya koyulmasındaki en önemli unsur öğretmen ve öğretme stillerdir, ancak bu yaklaşımın en önemli bileşenlerinden biri olan öğrenciler ve öğrenme stilleri oldukça önem arz etmektedir. Bu konuda Blackmore (1996), öğrenme sürecine katkıda bulunmak için yapılabilecek işlerin başında öğrencilerin değişik öğrenme stillerine sahip oldukları gerçeğini benimsemek olduğunu belirtmektedir.

Literatürde beden eğitimi alanında öğrenme stilleri ile ilgili, yükseköğretimde (Alemdağ ve Öncü, 2015; Çelik ve Şahin, 2011; Ristori, Eberman, Tripp ve Kaminsky, 2011; Yalız ve Erişti, 2010) ve sporcu öğrenciler üzerinde (Alemdağ, Kalkavan, Alemdağ ve Özkara, 2016) çalışmalar yapılmıştır. Türkiye'de ortaöğretim (lise) kademesindeki öğrencilerin öğrenme stilleri ile ilgili çalışmalar incelendiğinde ise, çalışmaların daha çok Fen Liseleri, Sosyal Bilimler Liseleri, Anadolu Liseleri, Mesleki-Teknik Anadolu Liseleri ve Anadolu Öğretmen Liseleri üzerinde yapıldığı (Bayraktar ve Otrar, 2007; Beydoğan, 2009; Çakır ve Akbaş, 2013; Ergür, 2010; Mutlu, 2006; Oral, 2003; Özkan, Sungur ve Tekkaya, 2004; Özsoy, Yağdırın ve Öztürk, 2004; Peker ve Aydın, 2003); Spor Liseleri üzerine yapılan çalışmaların ise (Alemdağ vd., 2016) oldukça sınırlı olduğu görülmüştür.

Ülkemizde spor liselerinin kuruluş amaçlarından biri, öğrencilerin beden eğitimi ve spor alanında, ilgi ve yetenekleri doğrultusunda eğitim-öğretim görmeleri ve başarılı sporcular olarak yetiştirilmelerini sağlamaktır (MEB, 2009). Bu amaç doğrultusunda yapılan çalışmalar incelendiğinde, araştırmacıların daha çok spor lisesi öğrencilerinin görüş ve beklentilerine (Altındaş, 2009; Canal, 2008; Çoban, 2006; Görmez, Koçak ve Hürmeriç Altunsöz, 2016; Karapınar, 2007; Nar, 2007) ve fiziksel aktivite ya da motorik özelliklerine (Aysan, Gökhan ve Aktaş, 2015; Kılıçaslan, 2015) odaklandığı, eğitimle ilgili çalışmaların ise ihmal edildiği görülmektedir. Spor liseleri her ne kadar öğrencilerini yetenek sınavı ile belirlese ve daha çok sporcu öğrenciler tarafından tercih edilse de eğitim-öğretim ile ilgili belirli standartlara erişmede geri kalmamalıdır.

Öğrenme stilleri ile ilgili daha önce yapılan çalışmalar (Birrell, Phillips ve Stottc, 1985; Burns, Johnson ve Gable, 1998; Fan, Xiao ve Su, 2015; Gökalp, 2013; Hein ve Budny, 2000; Horton ve Oakland, 1997; Komarraju, Karau, Schmeck ve Avdic, 2011; Reynolds ve Gerstein, 1992; Uzuntiryaki, 2007; Yazıcılar ve Güven, 2009), öğrencilerin öğrenme özelliklerine uygun hazırlanmış programlarda daha yüksek akademik başarı elde edildiğini ortaya koymaktadır. Bu açıdan bakıldığında bu çalışma, spor lisesi öğrencilerinin öğrenme özelliklerinin belirlenmesi, eğitimcilere yol göstermesi ve eğitim politikalarını belirleyenlerin öğrenme ortamında birtakım tedbirler alabilmesine olanak vermesi açısından önemli olduğu düşünülebilir. Bu noktadan hareketle bu çalışmada ilk olarak, Kolb Öğrenme Stili Modeli'ne göre spor lisesi öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlemek; ikinci olarak ise spor lisesi öğrencilerinin öğrenme stillerini genel akademik başarıları açısından incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırmada, grubun durum ve özellikleri kesitsel tarama yöntemi ile betimlenmiştir (Fraenkel ve Wallen, 2008). Örneklem grubu belirlenirken, katılımcıların belirli özellikleri göz önüne alınarak, araştırma evrenini temsil edebilecek şekilde olmasına özen gösterilmiştir (Cohen, Manion ve Morrison, 2000; Salant ve Dillman, 1994). Bu nedenle, tabaka ve küme örnekleme yöntemleri bir arada kullanılmıştır (Ekiz, 2009). Türkiye’de, her coğrafi bölgeden bir tane olmak üzere yedi ayrı spor lisesinden (Trabzon Spor Lisesi, Hatay Spor Lisesi, Buca Atatürk Spor Lisesi, İstanbul Prof. Faik Somer Spor Lisesi, Eskişehir Eğitimciler Spor Lisesi, Van Spor Lisesi, Şanlıurfa Spor Lisesi) ve bu liselerdeki her sınıf düzeyinden (9-10-11 ve 12. Sınıf) veri toplanmıştır. Araştırma, gerekli izinler alındıktan sonra (Milli Eğitim Bakanlığı, Ortaöğretim Genel Müdürlüğü), 2014-2015 eğitim-öğretim döneminin ikinci yarısında yürütülmüştür. Uygulama yapılmadan önce okul müdürleri ve uygulamayı yapacak olan öğretmenler, araştırmacı tarafından hazırlanan işlem basamakları formu vasıtası ile çalışma hakkında bilgilendirilmiştir. Veriler, ders saatlerinde önce ya da sonra olacak şekilde, “özellikle tarama amacıyla yaygın olarak kullanılan” sormaca (anket) tekniği ile toplanmıştır (Erkuş, 2009).

Örneklem

Çalışma grubu, 152 (31.7%)’si kadın ve 328 (68.3%)’i erkek, toplam 480 spor lisesi öğrencisinden oluşmaktadır. Öğrencilerin 188 (39.2%)’i 9. sınıf, 106 (22.1%)’sı 10. sınıf, 97 (20.2%)’si 11. sınıf ve 89 (18.5%)’u 12. sınıfta öğrenim görmektedir.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada veri toplama aracı olarak *Kolb Öğrenme Stili Envanteri-3 (KÖSE-3)* (Kolb, 1999) kullanılmıştır (ilk sürüm, Kolb, Rubin ve McIntyre tarafından 1971’de geliştirildi). Bireylerin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla Kolb (1999) tarafından geliştirilen envanterde dört öğrenme stili tanımlanmıştır. Envanterin Türkçe’ye uyarlanarak geçerlik ve güvenilirlik çalışması Evin Gencil (2007) tarafından yapılmıştır. Envanter, 4’er seçenekli 12 adet tamamlamalı maddeden oluşmaktadır. Her bir maddede bulunan dört seçenek 1 ile 4 arasında puanlanmaktadır. Seçeneklere verilen puanlar sonucu $12 \geq$ ile ≤ 48 puan arasında bir puan elde edilir. Evin Gencil’in çalışmasında öğrenme stili boyutlarının Cronbach Alpha güvenilirlik katsayılarının .71 ile .80 ($n=320$) arasında değiştiği belirlenmiştir. Bu çalışmada toplanan veriler üzerinde hesaplanan Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları ise .76 ile .85 (somut deneyim .80; yansıtıcı gözlem .76; soyut kavramsallaştırma .83; aktif deneyim .79; soyut kavramsallaştırma-somut deneyim .85; aktif deneyim-yansıtıcı gözlem .82) arasındadır ($n=480$). Katılımcıların *genel akademik başarıları*, ilk dönem sonundaki genel not ortalamaları dikkate alınarak belirlenmiştir.

İstatistiksel Çözümleme

Veriler, SPSS 22 istatistik paket programı aracılığıyla χ^2 (Chi-Square) testi, tek yönlü varyans analizi (one-way analysis of variance/ANOVA) ve Tukey çoklu karşılaştırma testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular

Araştırma kapsamında katılımcıların 190'ının (%39.5) değiştirme, 103'ünün (%21.5) özümseme, yine aynı oranda (%21.5) ayrıştırma ve 84'ünün (%17.5) yerleştirme öğrenme stiline sahip oldukları belirlenmiştir. Tek örneklem χ^2 testi sonucuna göre öğrenme stilleri arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur $\chi^2(3) = 56.45, p < .01$. Spor lisesi öğrencilerinin en fazla değiştirme, sonra eşit oranda özümseme ve ayrıştırma, en az ise yerleştirme öğrenme stillerine sahip oldukları görülmüştür (Tablo 1).

Tablo 1. Spor Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri

Öğrenme Stilleri	n	%
Değiştirme	190	39.5
Özümseme	103	21.5
Ayrıştırma	103	21.5
Yerleştirme	84	17.5
Toplam	480	100

$$\chi^2 = 56.45, sd = 3, p = .00$$

Spor lisesi öğrencilerinin genel akademik başarılarına ilişkin betimsel istatistikler Tablo 2'de, öğrenme stillerine göre ANOVA sonuçları Tablo 3'te verilmiştir. Analiz sonuçları genel akademik başarı üzerinde öğrenme stilleri açısından anlamlı bir fark olduğu görülmüştür $F(3, 476) = 3.36, p = .02$. Başka bir deyişle, spor lisesi öğrencilerinin genel akademik başarıları öğrenme stillerine göre değişmektedir. Öğrencilerin genel akademik başarıları arasındaki farkın hangi gruplar arasında olduğunu test etmek amacıyla yapılan Tukey HSD testinin sonuçlarına göre, ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin genel akademik ortalamalarının ($Ort. = 69.2$), değiştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerin genel akademik ortalamalarından ($Ort. = 64.69$) daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Tablo 2. Spor Lisesi Öğrencilerinin Genel Akademik Başarılarının Öğrenme Stillerine İlişkin Ortalama ve Standart Sapma Değerleri

Öğrenme Stilleri	n	Genel Akademik Başarı Puanları	
		Ort.	SS
Değiştirme	190	64.69	12.65
Özümseme	103	65.70	12.02
Ayrıştırma	103	69.20	10.27
Yerleştirme	84	66.12	10.77

Not. En yüksek puan=100.

Tablo 3. Genel Akademik Başarının Öğrenme Stillerine Göre ANOVA Sonuçları

Varyansın Kaynağı	sd	Kareler Toplamı	Kareler Ortalaması	F	p
Gruplararası	3	1383.76	461.25	3.36	.02*
Gruplarıçi	476	65349.49	137.29		
Toplam	479	66733.25			

* $p < .05$.

Tartışma

Araştırmanın ilk amacı ile ilgili olarak bu çalışmada, spor liselerinde değiştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerinin oranının yüksek olduğu belirlenmiştir. Yerleştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerin ise en düşük oranda oldukları belirlenmiştir. Beden eğitimi alanında öğrenme stilleri ile ilgili literatür incelendiğinde, yükseköğretimde (Alemdağ ve Öncü, 2015; Çelik ve Şahin, 2011; Ristori vd., 2011; Yalız ve Erişti, 2010) ve sporcu öğrenciler üzerindeki (Alemdağ vd., 2016) çalışmalarda öğrencilerin öğrenme stillerinin ağırlıklı olarak özümseme ve değiştirme öğrenme stilleri arasında değiştii en az ise yerleştirme öğrenme stiline sahip oldukları görülmüştür. Yine dağıcılar üzerindeki bir araştırmada (Bektaş, 2013) ve spor yüksekokulunda görev yapan öğretim elemanları üzerinde yapılan çalışmada da (Çağlayan, 2011) grupların en az yerleştirme öğrenme stiline sahip oldukları belirlenmiştir. Çalışma gruplarının spor alanından oluşu, bu çalışmalardaki sonuçların benzerliği ile ilişkilendirilebilir. Spor liselerinde değiştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerin oranının daha yüksek olmalarından hareketle, bu öğrenme stiline özelliklerinin bilinmesinde fayda olacaktır. Bu nedenle, kuramsal olarak incelediğimizde; değiştirme öğrenme stiline sahip bireylerin somut durumları pek çok farklı açıdan görmede iyi oldukları; geniş kültürel ilgilere sahip oldukları, bilgi toplamayı sevdikleri ve fikir üretmeyi gerektiren “beyin fırtınası” gibi durumlarda daha iyi performans sergiledikleri görülmektedir. Ayrıca, formal eğitim ortamında gruplar halinde çalışmayı, açık zihinle dinlemeyi ve kişisel geribildirim almayı sevdikleri unutulmamalıdır (Kolb ve Kolb, 2005). Fiziksel ve zihinsel yatkınlıkları nedeni ile spor liselerindeki öğrencilere, özellikle uygulama derslerinde daha çok özen gösterilmelidir. Değiştirme öğrenme stiline genel özelliklerinden hareketle uygulama dersleri esnasında grup çalışmalarına ağırlık verilmesi yerinde olacaktır. Grup içerisindeki etkin katılımları, öğrencilerin sosyal ve duygusal gelişimleri açısından da önemlidir. Grup çalışması yanında, sportif uygulamalar esnasında sürekli geribildirim verilmesi, değiştirme öğrenme stiline sahip öğrenciler için uygun olacaktır. Bu sayede sportif becerinin uygulanması ve bu becerilerin hatırlanması kolaylaşacaktır.

Araştırmanın ikinci amacı ile ilgili olarak öğrencilerin genel akademik başarıları öğrenme stillerine göre incelenmiştir. Bazı çalışmalarda akademik başarı ve öğrenme stilleri arasında ilişki bulunmasına karşın (Atkinson, 1998; Avsec ve Szewczyk-Zakrzewska, 2017; Freiberg-Hoffmann, Stover ve Donis, 2017; Hernández-Torrano, Ali ve Chan, 2017; Ross, Drysdale ve Schulz, 2001; Sapanıcı, 2014; Yılmazel, Büyükkayacı Duman ve Başçı, 2015), bu çalışmada akademik başarının incelenmesinin amacı hangi öğrenme stiline ya da bilişsel stiline daha işe yarar olduğunu ortaya koymak değil, daha çok öğreten ve öğrenen arasındaki ilişki ile ilgili öngörülebilir bulunmaktır. Literatürde öğrenme stilleri dikkate alınarak hazırlanan programlarda (Birrell vd., 1985; Burns vd., 1998; Fan vd., 2015; Gökalp, 2013; Hein ve Budny, 2000; Horton ve Oakland, 1997; Komarraju vd., 2011; Özgen ve Alkan, 2014; Reynolds ve Gerstein, 1992; Uzuntiryaki, 2007; Yazıcılar ve Güven, 2009), daha yüksek akademik başarı elde edildiği belirtilmektedir. Bu çalışmada ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin genel akademik başarı puan ortalamaları diğer öğrenme stillerine sahip öğrencilerin genel akademik başarı puan ortalamalarından yüksektir. Öğrencilerin baskın öğrenme stillerinin değiştirme öğrenme stili olmasına rağmen, ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin akademik ortalamalarının daha yüksek olması, programın öğrenme stilleri dikkate alınmadan yürütüldüğü anlamına gelebilir. Araştırma bulgularının, ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin daha yüksek akademik başarı elde ettikleri şeklinde değil, öğretenlerin, derslerini daha çok ayrıştırma öğrenme stiline öğrencilerin öğrenme özelliklerine uygun işledikleri şeklinde yorumlanması daha doğru olacaktır. Yedi coğrafi bölgeden alınan ölçümlerden ötürü, öncüller sonucu kuvvetle destekliyor denebilir.

Sonuç

Özetle bu çalışmanın iki önemli sonucu olduğunu söyleyebiliriz. Bunlardan ilki, Türkiye’de spor liselerinde öğrenim gören öğrencilerin daha çok değiştirme öğrenme stiline sahip oldukları; ikincisi ve ilkinde göre daha kıymetli olanı ise, sporcu öğrencilerin baskın öğrenme stiline değiştirme öğrenme stili olmasına rağmen bu öğrenme stiline sahip öğrencilerin genel akademik başarı düzeylerinin diğer öğrenme stillerine sahip öğrencilerin genel akademik başarı düzeylerinden daha düşük olduğudur. En yüksek genel akademik başarıya ise ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrenciler sahiptir.

Yeni yaklaşımın (yapılandırmacı yaklaşım) uygulanmasındaki en önemli aktörlerden biri öğretmenlerdir ancak asıl rol öğrencilerindir ve yapılacak işlerin başında öğrencilerin öğrenme özelliklerinin bilinmesi gelmektedir. Yeni uygulamanın ürünlerini tam anlamıyla verebilmesi; öğretmenlerin öğrencilerini iyi tanınması ve onların öğrenme özelliklerine uygun hareket etmesi ile olacaktır.

Öneriler

Spor liselerinde değiştirme öğrenme stiline sahip öğrenciler daha baskın olmasına rağmen bu öğrenme stiline sahip öğrencilerin genel akademik başarıları daha düşüktür. Buradan hareketle, spor liselerinde değiştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerin ihmal edilmemesi; derslerin, onların öğrenme özelliklerine uygun şekilde işlenmesine özen gösterilmesi uygun olacaktır. Ancak buna rağmen, belirli bir öğrenme stiline sahip öğrencilerin sayısının fazla olduğu bilinse de, farklı öğrenme özelliklerine sahip öğrencilerin varlığı göz ardı edilmemelidir. Çünkü her öğrenci az ya da çok belirli oranlarda diğer öğrenme stillerinin özelliklerini taşıyabilmektedir. Öğrencilerin öğrenme özellikleri gözetilerek tasarlanan öğrenme ortamlarında akademik başarı kendiliğinden gelecektir. Bu nedenle araştırma sonuçlarının öğretmenlere hizmet içi eğitimler vasıtası ile birlikte iletilmesi ve öğretmenlerin farkındalıklarının artırılması önceliklidir.

Sonraki bir araştırmada; spor liselerindeki derslerin, gerçekten bu çalışmada tahmin edildiği gibi, daha çok ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin öğrenme özelliklerine uygun şekilde yürütölüp yürütölmediği incelenebilir. Nitel yaklaşım buna uygun olabilir. Eğer bu belirlenebilirse spor lisesi öğrencilerinin eğitimi ile ilgili daha yerinde tedbirler alınabilir. Öğrenme stillerinin yalnızca akademik başarı açısından ele alınmış olması bu çalışmanın sınırlılığı kapsamında değerlendirilebilir; bu nedenle spor lisesi öğrencilerinin öğrenme stilleri ile ilişkili olabileceği düşünölen değerışkenlerin ele alınacağı çalışmalar planlanabilir. Bunların yanında, öğrenme stillerinin süreç ile ilgili olduğunu düşünölen araştırmacılar için benzer gruplar üzerinde boylamsal çalışmaların tasarlanması uygun olacaktır.

KAYNAKÇA

- Abbott, J. ve Terence, R. (1999). Constructing knowledge, reconstructing schooling. *Educational Leadership*, 57(3), 66-69.
- Açıkada, C. (1992). Beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştirmede müfredat programı sorunları. *Spor Bilimleri Dergisi*, 3(4), 3-13.
- Alemdağ, C., Kalkavan, A., Alemdağ, S. ve Özkara, A. B. (2016). The learning styles of student athletes according to alma mater and academic achievement. *International Journal of Science Culture and Sport*, 4(Special Issue-1), 146-155.
- Alemdağ, C. ve Öncü, E. (2015). Kolb öğrenme stili modeline göre beden eğitimi öğretmeni adayları. *Alan Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 1-12. <http://dergipark.ulakbim.gov.tr/aleg/article/view/5000105292> adresinden erişildi.
- Altındaş, M. E. (2009). *Türkiyede açılan spor liselerinin amaç hedef ve beklentilerinin araştırılması* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dumlupınar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Aracı, H. (2007). *Yapılandırmacı yaklaşımla beden eğitimi ve spor etkinlikleri*. Ankara: Nobel Yayın.
- Atkinson, S. (1998). Cognitive style in the context of design and technology project work. *Educational Psychology*, 18(2), 183-194. doi:10.1080/0144341980180204
- Avsec, S. ve Szewczyk-Zakrzewska, A. (2017). Predicting academic success and technological literacy in secondary education: A learning styles perspective. *International Journal of Technology and Design Education*, 27(2), 233-250. doi:10.1007/s10798-015-9344-x
- Aysan, H. A., Gökhan, İ. ve Aktaş, Y. (2015). Effects of sports and science high school students' sports activity levels on body composition and bone mineral density. *International Journal of Science Culture and Sport*, 3(Special Issue4), 37-46.
- Bayraktar, C. ve Otrar, M. (2007). A study on the relationship between lycee types and learning styles. *Journal of Educational Sciences*, 25(25), 139-170.
- Bektaş, F. (2013). Determining learning styles of the professional mountaineers. *Academic Journals*, 8(6), 212-217. doi:10.5897/ERR2013.1116
- Beydoğan, H. Ö. (2009). The level of high school students using notice strategies considering learning styles in reading and understanding process. *Journal of Kırşehir Education Faculty*, 10(1), 51-67.
- Bıkmaz, F. (2017). Investigating the teaching and learning conceptions and scientific epistemological beliefs of pre-service teachers': A longitudinal study. *Education and Science*, 42(189), 183-196. doi:10.15390/EB.2017.4601
- Birrell, H. V., Phillips, C. J. ve Stott, D. H. (1985). Learning style and school attainment in young children: A follow-up study. *School Psychology International*, 6, 207-218.
- Blackmore, J. (1996). *Pedagogy: Learning styles*.
- Burns, D. E., Johnson, S. E. ve Gable, R. K. (1998). Can we generalize about the learning style characteristics of high academic achievers?. *Roeper Review*, 20(4), 276-281. doi:10.1080/02783199809553907
- Canal, E. (2008). *Spor liselerindeki öğrencilerin problemleri ve beklentilerinin belirlenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ciccomascolo, L. E. ve Sullivan, E. C. (2013). *The dimensions of physical education*. Jones & Bartlett learning. Burlington, MA.
- Cohen, L., Manion, L. ve Morrison, K. (2000). *Research methods in education* (5. bs.). London and New York: Routledge Falmer, Taylor & Francis Group.

- Çağlayan, H. S. (2011). The investigation of academicians' learning styles in a school of physical education and sports in Turkey. *Educational Research and Reviews*, 6(3), 326-333. <http://www.academicjournals.org/journal/ERR/article-full-text-pdf/1D005C04904> adresinden erişildi.
- Çakır, R. ve Akbaş, O. (2013). The investigation of high school students' learning styles in terms of certain variables. *Mehmet Akif Ersoy University Journal of Education Faculty*, 25, 138-159.
- Çelik, F. ve Şahin, H. (2011). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği öğretmen adaylarının cinsiyet ve öğrenim gördükleri sınıf düzeyi bakımından öğrenme stillerinin incelenmesi (MAKÜ örneği). *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31, 23-38.
- Çoban, B. (2006). Spor lisesi öğrencilerinin tercih ettikleri alana ilişkin tutum ve beklentileri. *Milli Eğitim*, (172), 322-334.
- Demirhan, G., İnce, M. L., Koca, C. ve Kirazcı, S. (Ed.). (2010). *Öğretim modelleri ve güncel araştırmalar*. Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi.
- Ekiz, D. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (2. bs.). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Ergür, D. O. (2010). The effect of personal characteristics of the basic english students on their learning styles and its reflection on teaching process. *Hacettepe University Journal of Education*, 39, 173-184.
- Erkuş, A. (2009). *Davranış bilimleri için bilimsel araştırma süreci* (2. bs.). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Evin Gencil, İ. (2007). Kolb'un deneyimsel öğrenme kuramına dayalı öğrenme stilleri envanteri-III'ü Türkçeye uyarlama çalışması. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(2), 120-139.
- Fan, K. K., Xiao, P. ve Su, C. H. (2015). The effects of learning styles and meaningful learning on the learning achievement of gamification health education curriculum. *Eurasia Journal of Mathematics, Science & Technology Education*, 11(5), 1211-1229. doi:10.12973/eurasia.2015.1413a
- Fidan, N. K. ve Duman, T. (2014). Classroom teachers' possession level of characteristics required by the constructivist approach. *Education and Science*, 39(174), 143-159. doi:10.15390/EB.2014.2027
- Fraenkel, J. R. ve Wallen, N. E. (2008). *How to design and evaluate research in education* (7. bs.). New York: McGraw-Hill Higher Education.
- Freiberg-Hoffmann, A., Stover, J. B. ve Donis, N. (2017). Influence of learning strategies on learning styles: Their impact on academic achievement of college students from Buenos Aires. *Problems of Education in the 21st Century*, 75(1), 6-18.
- Gökalp, M. (2013). The effect of students' learning styles to their academic success. *Educational Research and Reviews*, 8(17), 1634-1641. doi:10.5897/ERR2013.1575
- Görmez, G., Koçak, M. S. ve Hürmeriç Altunsöz, I. (2016). Perceived opinions of the sports high school students, teachers and managers towards the sports high schools in Turkey. *Niğde University Journal of Physical Education And Sport Sciences*, 10(3), 416-427.
- Hein, T. L. ve Budny, D. D. (2000). Styles and types in science and engineering education. *International conference on engineering and computer education*. Sao Paulo, Brazil.
- Hernández-Torrano, D., Ali, S. ve Chan, C. K. (2017). First year medical students' learning style preferences and their correlation with performance in different subjects within the medical course. *BMC Medical Education*, 17(1), 131. doi:10.1186/s12909-017-0965-5
- Horton, C. B. ve Oakland, T. (1997). Temperament-based learning styles as moderators of academic achievement. *Adolescence*, 32(125), 131-141.
- İnce, M. L. ve Hünük, D. (2010). Experienced physical education teachers' use and perceptions of teaching styles during the educational reform period. *Education and Science*, 35(157), 128-139.
- İnce, M. L. ve Ok, A. (2005). Moving prospective physical education teachers to learner centered teaching: can it be stimulated in a traditional context?. *Journal of International Council for Health, Physical Education, Sport and Dance*, XLI(1), 6-12.

- Kabapınar, Y. (2012). An analysis of Turkish prospective teachers' perception of constructivist view of learning and teaching. *Education and Science*, 37(165), 320-335.
- Kanlı, U. (2009). Roots and evolution of learning cycle model in light of constructivist theory-A sample activity. *Education and Science*, 34(151), 44-64.
- Karapınar, Y. (2007). *Spor liselerinde öğrenim gören öğrencilerin okula giriş nedenleri ve mesleki beklentilerinin araştırılması* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.
- Kılıçaslan, U. (2015). *Spor lisesi ile diğer liselerde öğrenim gören öğrencilerin bazı motorik özelliklerinin karşılaştırılması: Trabzon ili örneği* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon.
- Koç, G. (2006). Teacher-learner roles and interaction systems in constructivist classrooms. *Education and Science*, 31(142), 56-64.
- Kolb, A. Y. ve Kolb, D. A. (2005). Learning styles and learning spaces : Enhancing experiential learning in higher education. *Academy of Management Learning & Education*, 4(2), 193-212. doi:10.5465/AMLE.2005.17268566
- Kolb, D. A. (1999). *Learning style inventory, version 3*. Boston, MA: Hay Resources Direct.
- Kolb, D. A., Rubin, I. M. ve McIntyre, J. M. (1971). *Organizational psychology: An experiential approach*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Komarraju, M., Karau, S. J., Schmeck, R. R. ve Avdic, A. (2011). The big five personality traits, learning styles, and academic achievement. *Personality and Individual Differences*, 51(4), 472-477. doi:10.1016/j.paid.2011.04.019
- Korkmaz, İ. (2012). Eğitim programı: Tasarımı ve geliştirilmesi. A. Doğanay (Ed.), *Öğretim ilke ve yöntemleri içinde* (7. bs., s. 1-35). Ankara: Pagem Akademi.
- Kutluca, T. (2013). Yapılandırmacı öğrenme-öğretme yaklaşımı. G. Ekici ve M. Güven (Ed.), *Yeni öğrenme-öğretme yaklaşımları ve uygulama örnekleri içinde* (1. bs., s. 619-652). Ankara: Pagem Akademi.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2005). *İlköğretim 1-5. sınıf programları tanıtım el kitabı*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü Basımevi.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2006). *İlköğretim beden eğitimi dersi öğretim programı (1-8 sınıflar)*. Ankara.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2009). Güzel sanatlar ve spor lisesi yönetmeliği. *Resmi Gazete*.
- Mutlu, M. (2006). The relation between the learning styles of the students in Anatolian high schools, Anatolian teachers' high schools, science high schools and their attitudes towards biology course. *International Journal of Environmental and Science Education*, 1(2), 148-162.
- Nar, A. (2007). *Spor liselerinde öğrenim gören öğrencilerin beklentilerinin araştırılması* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.
- Ocak, G. (2012). An evaluation of teachers' success in building constructivist learning environments by pre-service and in-service teachers. *Education and Science*, 37(166), 25-40.
- Oral, B. (2003). An investigation of the learning styles of secondary school students. *Educational Administration in Theory and Practice*, 35, 418-435.
- Özdemir, S. M. (2009). Eğitimde program değerlendirme ve Türkiye'de eğitim programlarını değerlendirme çalışmalarının incelenmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(2), 126-149.
- Özgen, K. ve Alkan, H. (2014). The effects of learning activities corresponding with students' learning styles on academic success and attitude within the scope of constructivist learning approach: The case of the concepts of function and derivative. *Turkish Journal of Computer and Mathematics Education (TURCOMAT)*, 5(1), 1-38. doi:10.16949/turcomat.35299

- Özkan, Ş., Sungur, S. ve Tekkaya, C. (2004). The effect of tenth graders' learning style preferences on their biology achievement. *Education and Science*, 29(134), 75-79.
- Özsoy, N., Yağdıran, E. ve Öztürk, G. (2004). Tenth grade students' learning styles and their geometric thinking levels. *Eurasian Journal of Educational Research*, 16, 50-63.
- Peker, M. ve Aydın, B. (2003). Anadolu ve fen liselerindeki öğrencilerin öğrenme stilleri. *Pamukkale University Journal of Education*, 14(2), 167-172.
- Reynolds, J. ve Gerstein, M. (1992). Learning style characteristics: An introductory workshop. *The Clearing House*, 66(2), 122-126.
- Ristori, C. A., Eberman, L. E., Tripp, B. L. ve Kaminsky, T. W. (2011). Athletic training student learning style. *International Journal of Athletic Therapy and Training*, 16(2), 33-37.
- Ross, J. L., Drysdale, M. T. B. ve Schulz, R. A. (2001). Cognitive learning styles and academic performance in two postsecondary computer application courses. *Journal of Research on Computing in Education*, 33(4), 400-412. doi:10.1080/08886504.2001.10782324
- Rovegno, I. (1998). The development of in-service teachers' knowledge of a constructivist approach to physical education: teaching beyond activities. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 69(2), 147-62. doi:10.1080/02701367.1998.10607680
- Rovegno, I. ve Bandhauer, D. (1997). Psychological dispositions that facilitated and sustained the development of knowledge of a constructivist approach to physical education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 16(2), 136-54.
- Salant, P. ve Dillman, D. A. (1994). *How to conduct your own survey*. New York: Wiley.
- Sapancı, A. (2014). The relationship between learning styles and academic achievement of prospective teachers. *Asian Journal of Instruction*, 2(2), 60-68.
- Sönmez, V. (2010). *Program geliştirmede öğretmen elkitabı* (16. bs.). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Uzuntiryaki, E. (2007). Learning styles and high school students' chemistry achievement. *Science Education International*, 18(1), 25-37.
- Ünder, H. (2010). Manifestations of epistemological theses of constructivism in the science and technology programs of Turkish elementary education. *Education and Science*, 35(158), 199-214.
- Yalız, D. ve Erişti, B. (2010). Anadolu Üniversitesi beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Celal Bayar University Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 4(4), 156-163.
- Yazıcılar, Ö. ve Güven, B. (2009). The effects of learning style activities on academic achievement, attitudes and recall level. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 1(1), 2578-2583. doi:10.1016/j.sbspro.2009.01.455
- Yılmazel, G., Büyükkayacı Duman, N. ve Başçı, A. B. (2015). Relation between learning styles, methods for obtaining information and academic achievements of Turkish university students. *Hitit University Journal of Social Sciences Institute*, 8(1), 225-233.